

În a doua parte a lunii august a fost formularizată o acțiune de propagandă politică pe teritoriul României și de susținere a liderului politic în discuție. În sesizare apare aceeași acuză că **refuz să aplic legea**.

La data de 1 septembrie 2018 a expirat mandatul conducerii Inspectiei Judiciare.

La 3 septembrie 2018, același politician l-a criticat pe Ministrul Justiției, acuzându-l că „nu a dus până la aprobată” ordonanța privind prelungirea mandatelor șefilor Inspectiei Judiciare, afirmând cu acea ocazie „sunt supărat pentru că tocmai se pot pune sub semnul întrebării niște anchete importante care sunt în derulare”.

Se pune fireasca întrebare: Ce „anchete importante” erau în derulare și de unde știa Președintele Camerei Deputaților acest lucru?

La 5 septembrie 2018 a fost publicată în Monitorul Oficial al României O.U.G. nr. 77/2018 prin care conducerea Inspectiei Judiciare a devenit interimară, iar la data de 7 septembrie 2018 a fost finalizată „**ancheta importantă**” care mă privea, în sensul că a fost semnată de către inspectorul șef interimar, numit prin act al executivului, rezoluția privind începerea cercetării disciplinare pentru „**refuzul de a pune în aplicare legea**”.

De la data începerii cercetării disciplinare, politicianul în discuție nu a mai făcut absolut nici o afirmație în ceea ce mă privește.

Tuturor acestor coincidențe îi se adaugă și faptul că al doilea inspector judiciar care a efectuat cercetarea disciplinară este căsătorit cu un secretar de stat din cadrul Ministerului Economiei, aspect pe care l-am aflat ulterior de la persoane din presă, după ce acțiunea disciplinară a fost pusă la dispoziția presei de propagandă a partidului de guvernământ, cu încălcarea celor mai elementare norme privind protecția datelor cu caracter personal.

Faptul că procedura disciplinară a avut drept prim scop afectarea imaginii mele este demonstrat și de modul în care am luat cunoștință de exercitarea acțiunii disciplinare, respectiv din presă.

Se întampla la data de 19 decembrie 2018, în timp ce mă aflam într-o ședință a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. Când m-am întors la Curte, am constat că acțiunea nu-mi fusese comunicată încă, plicul ajungând abia spre sfârșitul programului de lucru.

Mai trebuie subliniat faptul că în intervalul de timp în care s-au desfășurat procedurile disciplinare, apăreau din când informații în presă (mereu aceleași publicații), din care am aflat și eu că sunt un campion al sesizărilor disciplinare, sesizări, despre care nu aveam habar, pentru că nu-mi fuseseră comunicate niciodată.

S Singurele sesizări de care știu sunt cele prin care se urmărea să fiu redusă la tăcere pentru că tineau spre sancționarea dreptului la liberă exprimare, iar ele au fost formulate, desigur, de un politician, de petenta din prezenta cauză și de un jurnalist celebru pentru linșarea mediatică a magistraților neagreți politic.

**Punct de vedere
cu privire la acțiunea disciplinară**

I. Considerații prealabile privind acțiunea disciplinară

Prezenta acțiune disciplinară are un evident caracter politic și se derulează într-un context social și politic în care sistemul juridic este subminat sub pretextul reformării acestuia.

Este de notorietate faptul că în anul 2018 au fost inițiate toate procedurile posibile în vederea schimbării persoanelor cu funcții de conducere de la toate instituțiile din sistemul judiciar.

Astfel, procurorul șef al DIICOT a fost schimbat, procurorul șef al DNA a fost revocat, procurorul general al României se află în cursul unei proceduri de revocare iar eu, în calitate de președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, mă aflu în cursul unei proceduri disciplinare.

Aceasta era necesară pentru că președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție nu poate fi revocat decât pentru un management necorespunzător sau ca o consecință a aplicării unei sancțiuni disciplinare.

Și, desigur, o procedură disciplinară prejudiciază grav nu doar imaginea și reputația mea, impecabilă în cursul unei cariere de aproape 34 de ani, dar și credibilitatea instanței supreme.

De altfel, acțiunea disciplinară, astfel cum a fost motivată, reprezintă în egală măsură și un afront la adresa vicepreședinților instanței supreme și membrilor colegiului de conducere, incapabili, în opinia Inspectiei Judiciare, să aibă un punct de vedere propriu și obedienti față de președinte, precum și la adresa corpului magistraților asistenți, cărora nu merită să le acorzi atenție, indiferent de atribuțiile acestora.

În acest context, trebuie subliniate circumstanțele în care a fost declanșată procedura disciplinară.

Este de notorietate faptul că Președintele Camerei Deputaților a fost condamnat în primă instanță în luna iunie 2018 de un complet de judecată al instanței supreme, apelul declarat urmând a fi judecat, potrivit legii, de un complet de 5 judecători.

La data de 23 iulie 2018 a intrat în vigoare Legea nr. 207/2018 prin care s-a adus o serie de modificări Legii nr. 304/2004, iar în cursul lunilor august și septembrie, Președintele Camerei Deputaților a făcut mai multe declarații publice, afirmând că **refuz să aplic legea**.

- A doua adresă a Inspecției Judiciare se referea doar la **constituirea** completurilor de 2 judecători.

De altfel, prima întrebare pe care am adresat-o echipei de inspectori judiciari când s-a deplasat la sediul Înaltei Curți în vederea efectuării cercetării disciplinare a fost aceea de a ști ce anume mi se reproșeză cu privire la completurile de 2 judecători, dar nu am primit nici un răspuns.

Întrebarea mea era justificată și de faptul că, deși prin rezoluția de începere a cercetării disciplinare au fost reținute fapte legate și de completurile de 2 judecători, inspectorul judiciar nu face nici o precizare cu privire la existența indicilor, rezumându-se să afirme vag și general că nu se poate susține că au fost repartizate aleatoriu, cătă vreme nu au fost respectate dispozițiile Legii nr. 207/2018 în privința compunerii completurilor de judecător.

Or, să fii pus în situația de a-ți formula apărări în funcție de ceea ce ai putea ghici că ar sta la baza unei acuzații reprezentă o incălcare nepermisă a dreptului la apărare.

Că este așa și că nici Inspecția Judiciară nu a avut în vedere un aspect concret atunci când mi-a imputat abateri legate de completurile de 2 judecători o demonstrează și conținutul acțiunii disciplinare care face un amalgam între constituirea și configurarea completelor, pentru a ajunge la concluzia că nu am respectat obligațiile generale de organizare ce incumbă oricărui președinte de instanță.

În realitate, nu a existat o verificare prealabilă cu privire la completurile de 2 judecători, pentru că o simplă adresă ambiguă prin care nu se precizează care este obiectul verificării nu echivalează cu efectuarea verificării prealabile.

De altfel, ambiguitatea a caracterizat întreaga procedură disciplinară, așa cum voi demonstra în continuare.

5. Lipsa verificărilor prealabile și a cercetării disciplinare în ceea ce privește faptele reținute în acțiunea disciplinară și care s-au petrecut ulterior sesizării

Se poate observa cu ușurință faptul că acțiunea disciplinară reține în motivare că pretinsul refuz de a aplica legea este dovedit de înregistrările ședinței de colegiu din 4 septembrie 2018, potrivit cărora mi-aș fi impus punctul de vedere și am insistat în adoptarea unei hotărâri.

Or, faptele care se pretinde că s-ar fi comis la data de 4 septembrie 2018 nu fac obiectul sesizării, în care se arată doar că am refuzat să convoc Colegul de conducere.

Acesta este și motivul pentru care verificările prealabile, așa superficiale cum au fost, nu au vizat ședința de colegiu din 4 septembrie 2018.

Nici nu aveau cum să vizeze, din moment ce ultima adresă de relații a fost transmisă de Inspecția Judiciară Înaltei Curți exact în ziua de 4 septembrie 2018, iar la 7 septembrie 2018 s-a început cercetarea disciplinară.

recunoscute în România sub condiția reciprocității, pe baza aprobării prealabile a Guvernului, prin înscrierea în Registrul asociațiilor și fundațiilor.

Aceleași dispoziții se regăsesc și în art. 2.582 din Codul civil. Potrivit alin.
(1) al acestui articol, doar persoanele juridice străine cu scop lucrativ sunt recunoscute de plin drept în România, iar nu și persoanele juridice străine fără scop lucrativ, care pot parcurge procedura de recunoaștere prevăzută de lege.

Or, Romanian Community Coalition este o organizație neînvernală nonprofit, care nu a parcurs procedura de recunoaștere în România.

Mai mult decât atât, Inspectia Judiciară susține că **înregistrarea sesizării a avut loc la data de 23 august 2018**.

La acea dată, Romanian Community Coalition nu putea funcționa legal nici măcar pe teritoriul statului California, deoarece activitatea sa fusese suspendată de autoritățile acestui stat american.

Așa cum rezultă din site-ul oficial „cabusinessdb.com”, **la data de 20 august 2018, Romanian Community Coalition, înregistrată sub nr. C3657968, avea activitatea suspendată**.

Organizația a reînceput să funcționeze legal abia la data de 9 octombrie 2018, așa cum rezultă din site-ul Secretariatului Statului California (<http://www.sos.ca.gov>).

Prin urmare, este evident că sesizarea Inspectiei Judiciare nu putea produce consecințe juridice pentru că a fost făcută de o persoană juridică străină, nerecunoscută în România și că, în plus, avea suspendată capacitatea de folosință și exercițiu de către autoritățile statului de înregistrare, California.

De altfel, așa cum rezultă din actele dosarului, acest lucru a fost adus la cunoștința Inspectiei Judiciare care nu a întreprins nici un demers pentru clarificarea aspectelor legate de statutul juridic al petentei și, pe cale de consecință, de legalitatea sesizării.

Mai mult decât atât, deși este evident că și Inspectia Judiciară a fost înștiințată asupra acestor aspecte de o persoană cu reședință în S.U.A., mail-ul transmis la 28 septembrie 2018 Inspectiei Judiciare (filele 146-149 dosar I.J.) nici măcar nu a fost atașat, la dosar existând doar documentația transmisă de C.S.M. în urma aceleiași sesizări.

Nu se poate susține că Inspectia Judiciară nu avea obligația verificării legalei sesizări și că s-a aflat în eroare asupra statului juridic al petentei, din moment ce este de notorietate faptul că petenta are un statut controversat, este implicată în numeroase demersuri și jocuri politice ce depășesc cu mult limitele obiectului de activitate, fiind la fel de notorie susținerea publică pe care o acordă unui anumit politician direct interesat în constituirea completurilor de 5 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

În aceste condiții, este de neînțeles de ce Inspectia Judiciară a trecut cu atâtă ușurință peste lipsa capacității de folosință și exercițiu a petentei, mai ales după ce a fost avertizată sub acest aspect.

Practic, am fost ignorată din punctul de vedere al dreptului la apărare pe tot parcursul procedurii disciplinare, necunoscând conținutul acesteia și neavând posibilitatea să-mi fac apărări.

De altfel, echipa de inspectori nici nu a fost interesată de apărările pe care le-am făcut în cauză și de înscrisurile pe care le-am derulat în susținerea acestora, pe care le-a ignorat, fiind preocupată doar să prezinte denaturat probele, astfel încât să susțină acuza lansată public că **am refuzat să aplic legea**.

Am să dau doar câteva exemple în acest sens.

1. Se susține în acțiunea disciplinară că abia la 20 octombrie 2018 am supus dezbaterei colegiului de conducere adresa președintelui Secției penale privind compunerea completurilor de 2 judecători, deși măsurile fuseseră avizate de președintele secției penale încă din data de 30 iulie 2018.

Aceasta este o afirmație fără nici un suport real, pentru că la data de 20 octombrie nu a avut loc nici o ședință de colegiu.

Este posibil ca inspectorii judiciari să fi menționat din eroare 20 octombrie în loc de 20 septembrie, dar nici această eroare nu face afirmațiile lor adevărate.

Astfel, potrivit înscrisuirilor la care însăși Inspectia face referire (filele 86-88 dosar IJ) președintele Sectiei penale a înaintat Colegiului de conducere nota pe care o aprobase la 30 iulie 2018 abia la data de 20 septembrie 2018, cu câteva minute înainte de începerea ședinței de colegiu. Adresa și nota au fost rezoluționate de mine, pusă pe ordinea de zi la pct. 5 și au fost discutate în aceeași zi, Colegiul de conducere constatănd că nu are competența de a configura completurile de judecată.

Se mai arată în acțiunea disciplinară că președintele de secție avizase favorabil aceste măsuri încă de la 30 iulie 2018, care au fost aprobată cu unanimitate în ședința de colegiu.

Și această afirmație este o minciună evidentă. După 30 iulie 2018 singurele ședințe de colegiu au avut loc la 3, 4 și 20 septembrie 2018. La primele două ședințe nota nu figura pe ordinea de zi, pentru simplul motiv că președintele de secție nu sesizaște Colegiul de conducere, iar la 20 septembrie 2018, colegiul, prin hotărârea nr. 118, a constatat că „**aspectele invocate în cuprinsul notei supusă dezbatării, cu referire la configurarea în sistem informatic a cauzelor, nu intră în competența Colegiului de conducere, președintele secției având stributul organizării acestui tip de activitate**”.

De altfel, afirmația din cuprinsul acțiunii disciplinare că măsurile ar fi fost avizate în totalitate de Colegiul de conducere se contrazice cu afirmația din cuprinsul aceluiași paragraf potrivit căreia Colegiul de conducere a constatat că nu are competența de a aproba astfel de măsuri (filele 9-10 din acțiunea disciplinară).

2. Se mai susține în acțiunea disciplinară că am refuzat să aplic legea, deși în ședințele de colegiu din 3 și 4 septembrie 2018 colegi judecători m-au informat că există și alte opinii cu privire la constituirea completurilor de 5.

~~S~~ Si aceasta este o afirmație tendențioasă, în care adevărul este prezentat doar pe jumătate.

La dosar se află înregistrările ședințelor de colegiu din 3 și 4 septembrie 2018.

Inițial, ședința de colegiu din 3 septembrie fusese convocată la solicitarea președintelui Secției penale prin care se solicita să se stabilească ce complet de 2 judecători va soluționa contestațiile înregistrate pe rolul instanței înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 207/2018.

Toamna pentru că înainte de ședința din 3 septembrie 2018 mi s-a adus la cunoștință **doar de președintele secției penale**, că ar fi opinii în sensul că președintele completurilor de 5 judecători ar fi trebuit schimbați, am suplimentat ordinea de zi a ședinței din 3 septembrie 2018 și cu discutarea anumitor aspecte punctuale privind măsurile organizatorice ce se impun ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 207/2018.

Aceste aspecte rezultă fără nici un dubiu din înregistrarea ședinței de colegiu din 3 septembrie 2018.

Prin urmare, este total nerreală afirmația că am refuzat să aplic legea, deși fusesem informat că există și alte opinii.

Dimpotrivă, înregistrările demonstrează că imediat ce am aflat, chiar dacă informal, că există întrebări cu privire la compunerea completurilor de 5, eu am supus această chestiune discuției colegiului de conducere.

3. Se mai afirmă în acțiunea disciplinară că la ședința Colegiului de conducere d. judecător ... ar fi solicitat amânarea discutării chestiunii completurilor de 5 judecători în prezența tuturor membrilor colegiului și că ar mai fi solicitat amânarea și un alt judecător prezent la ședință.

Aceste afirmații sunt total nereale.

Sub un prim aspect, aşa cum ușor se poate constata din audierea înregistrărilor ședinței de colegiu din 4 septembrie, **nimeni** nu a solicitat amânarea pentru a participa la dezbateri toți membrii colegiului. De altfel, sunt destul de rare situațiile în care toți membrii colegiului de conducere pot participa la ședințele programate.

Sub un al doilea aspect, **eu am fost cea care a solicitat amânarea și consultarea secțiilor.**

Luarea unei decizii nu am impus-o eu, ci a venit de la sine, în urma discuțiilor după ce s-a constatat că mai există și un al treilea punct de vedere, în sensul că doar președintele completului ar fi trebuit tras la sorți și că această chestiune trebuie rezolvată.

Astfel, la minutul 58:55 d. ... a intervenit arătând „Discutăm de o oră și nu ajungem la nici o concluzie. Ce facem?”, iar la minutul 59:08 d. judecător ... i-a răspuns: „Dacă există opinie majoritară se adoptă și asta e! Rămân în opinie minoritară.”

Prin urmare, nu are nici o susținere probatorie afirmația Inspecției Judiciare că am refuzat consultarea judecătorilor și că am impus luarea unei decizii, în

Din moment ce legea sancționează lipsa semnături de pe sesizarea unei persoane care are deplină capacitate de exercițiu și folosință, cu atât mai mult sunt lovite de nulitate, potrivit principiilor generale ale dreptului, actele juridice ale unei persoane lipsite de capacitate de folosință și exercițiu.

Pentru a curma toate consecințele unei sesizări nelegale și toate speculațiile care au existat și există cu privire la caracterul politic al sesizării și acțiunii disciplinare, ar fi fost foarte simplu ca Inspecția Judiciară să se sesizeze din oficiu și să procedeze în consecință, lucru care nu s-a întâmplat.

2. Încălcarea dispozițiilor legale privind repartizarea aleatorie a sesizării

a) data înregistrării sesizării

Potrivit dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Regulamentul pentru organizarea și funcționarea Inspectiei Judiciare în vigoare la data sesizării, „actele de sesizare a Inspectiei Judiciare, transmise prin poștă, curier, fax ori e-mail, se primesc la registratură, unde, în aceeași zi, primesc dată certă și număr de înregistrare din registrul general de evidență a lucrărilor Inspectiei Judiciare, cu indicativul IJ”.

La dosar se află mai multe sesizări trimise de petenta a cărei capacitate de exercițiu și folosință erau suspendate de autoritățile californiene.

Astfel,

- sesizarea transmisă în format electronic la data de 14 august 2018, ora 14:44 poartă semnătura electronică a numitului Chris Terheș (filele 3-5 dosar IJ). Se pare că această sesizare a fost considerată actul initial de investire din moment ce apare la dosar imediat după fișa de repartizare a lucrării.
- o altă sesizare transmisă în format electronic la 14 august 2018, ora 4:43 a.m. (!!!), cu semnătura evident diferită de cea transmisă în aceeași zi la ora 14:44 și care prezintă litera „p” înainte de semnătură (filele 44 – 47 dosar IJ), inexistentă în documentul transmis la ora 14:44.
- o sesizare datată 14 august 2018, cu mențiunea „via posta”, în care se menționează că se transmite cu semnătura originală sesizarea din 14 august 2018 (fila 43 dosar IJ).
- sesizarea transmisă în format electronic la data de 20 august 2018, ora 9:05, în care se menționează că se transmite o copie scanată cu semnătura în original a sesizării transmise prin poștă la 15 august 2018. Documentul atașat are în mod evident o altă semnătură decât cea existentă pe sesizarea din 14 august ora 14:44 și prezintă litera „p” înainte de semnătură, literă inexistentă în sesizarea cu semnătura diferită (filele 6-9 dosar IJ).

Prin urmare, acțiunea disciplinară este lovită de nulitate pentru că reține o situație de fapt ulterioară sesizării, care nu a făcut obiectul acesteia, pentru care nu există sesizare din oficiu și pentru care nu au avut loc verificări prealabile.

Aceasta reprezintă o încălcare nescuzabilă a dreptului la un proces echitabil, mai cu seamă în ceea ce privește componenta sa referitoare la dreptul la apărare.

Nu a existat nici măcar cercetare disciplinară cu privire la aceste pretenții fapte ulterioare, deoarece toate probele administrate în cauză – audieri de martori, înscrисuri – s-au referit doar la perioada 23 iulie - 27 august 2018 și în nici un caz la atitudinea mea din ședința de colegiu din 4 septembrie 2018.

6. Nulitatea cercetării disciplinare privind respectarea dreptului la apărare

Potrivit dispozițiilor art. 46 alin. (1) teza ultimă din Legea nr. 317/2004, „procedura disciplinară se derulează cu respectarea garanțiilor procesuale și procedurale prevăzute de Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare”.

Prin urmare, cercetarea disciplinară nu urmează regulile procedurii penale conform cărora la sfârșitul urmăririi penale se prezintă inculpatului materialul de urmărire penală, ci regulile Codului de procedură civilă, care presupun contradictorialitate, cunoașterea tuturor actelor dosarului, cunoașterea faptelor imputate și, mai ales, respectarea dreptului la apărare.

Așa cum rezultă din referatele întocmite de inspectorii judiciari aflate la dosar, mi s-au prezentat înscrisurile de la dosar doar la două momente:

- înainte de a fi ascultată;
- după ce s-a finalizat cercetarea disciplinară.

În primul moment al prezentării înscrisurilor, la dosar se aflau doar acele înscrisuri pe care oricând le aveam din cursul verificărilor prealabile, iar în ultimul moment mi s-au prezentat doar declarațiile de martor, pe care le-am citit. Menționez că nu mi s-a prezentat și declarația de martor a d. judecător ..., motiv pentru care am crezut că aceasta a refuzat să fie audiată.

În începutul stadiului cercetării disciplinare nu mi s-a acordat prilejul să pun întrebări martorilor, nici măcar în ceea ce privește martorii propuși de mine.

Prin urmare, nu știu nici ce întrebări li s-a pus martorilor și nici dacă s-a urmat linii apărărilor prezentate pe larg în punctul de vedere pe care l-am depus la începutul cercetării disciplinare.

Cât privește înregistrările ședințelor de colegiu, a căror prezentare trunchiată și deformată a fost amplu dezbatută în presa de propagandă după ce acțiunea disciplinară a fost pusă la dispoziția acesteia, nu mi s-a cerut niciodată un punct de vedere.

Interesantă disperarea de a se formula o sesizare împotriva mea și numărul mare de reveniri la sesizarea inițială, care dă senzația că petenta a revenit doar în urma unor solicitări.

Potrivit documentelor aflate la dosar, **nici una din aceste sesizări nu poartă vreo rezoluție din care să rezulte că ar fi primit dată certă la Registratura generală**, așa cum prevăd dispozițiile art. 45 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectiei Judiciare.

Dacă ar fi existat dată certă, dovezile trebuiau depuse la dosar.

Singurele înscrișuri, însă, care poartă o rezoluție sunt cele transmise prin postă electronică la 14 august 2018, ora 14:44 (rezoluția are următorul conținut: 23 august. La DIJ. și este semnată de inspectorul şef) și un alt înscriș datat de inspectorul şef la 24 august 2018 cu mențiunea „la același număr”.

Trebuie menționat că doar sesizarea transmisă în format electronic la 14 august 2018, ora 14:44 poartă aceeași semnătură cu a documentului transmis Înaltei Curți de Casație și Justiție la 29 august 2018, înaintea semnăturii neregăsindu-se litera „p”.

În aceste condiții, având în vedere faptul că în zilele de 14, 15 și 20 august 2018 petenta a trimis mai multe sesizări în format electronic, **se pune fireasca întrebare de ce sesizarea a fost înregistrată atât de târziu, abia la 23 august 2018, cum se susține.**

De altfel, la dosar nu există nici o dovadă că data înregistrării la Registratura Generală a Inspectiei Judiciare ar fi fost 23 august 2018, aceasta fiind o simplă susținere în lipsă a oricărei ale dovezi.

Este imposibil de crezut că boala corespondență în format electronic ar fi fost primită la 23 august 2018, în condițiile în care nu există probe din care să rezulte că sistemul informatic al Inspectiei Judiciare nu a funcționat în perioada 14 – 23 august 2018.

Prin urmare, este vădit nelegală neînregistrarea sesizărilor transmise la 14, 15 și 20 august 2018, deoarece art. 45 alin. (1) din Regulamentul pentru organizarea și funcționarea Inspectiei Judiciare prevede în termeni lipsiți de echivoc că sesizările se primesc la Registratura generală unde primesc în aceeași zi dată certă și număr de înregistrare.

Singura sesizare a cărei semnătură diferă de semnătura de pe celelalte sesizări, în sensul că diferă formele grafice și nu prezintă litera „p” este cea transmisă în attachment, în format electronic, la 14 august 2018, ora 14:44, care a și fost transmisă Înaltei Curți. Aceasta dovedește faptul că Inspectia Judiciară a primit încă de la acea dată sesizarea.

Întârzierea nepermisă (nici măcar în contextul vacanței judecătorescă) în înregistrarea primei sesizări a afectat profund procesul de repartizare alzatorie, deoarece data înregistrării este alta decât cea a primirii efective.

b) data procesului verbal de repartizare și a referatului de verificare a sesizărilor

Interesantă disperarea de a se formula o sesizare împotriva mea și numărul mare de reveniri la sesizarea inițială, care dă senzația că petenta s-a revenit doar în urma unor solicitări.

Potrivit documentelor aflate la dosar, nici una din aceste sesizări nu poartă vreo rezoluție din care să rezulte că ar fi primit dată certă la Registratura generală, aşa cum prevăd dispozițiile art. 45 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectiei Judiciare.

În inspectoratul șef la dosar, dovezile trebuiau fi depuse la dosar.

Dacă ar fi existat dată certă, Singurele înscripții, însă, care poartă o rezoluție sunt cele transmise prin postă electronică la 14 august 2018, ora 14:44 (rezoluția are următorul conținut: 23 august. La DIJ. și este semnată de inspectorul șef) și un alt înscripție datată de inspectorul șef la 24 august 2018 cu mențiunea „La același număr”.

Trebuie menționat că doar sesizarea transmisă în format electronic la 14 august 2018, ora 14:44 poartă aceeași semnătură cu a documentului transmis Înaltei Curți de Casație și Justiție la 29 august 2018, înaintea semnăturii neregăsindu-se litera „p”.

În aceste condiții, având în vedere faptul că în zilele de 14, 15 și 20 august 2018 petenta a trimis mai multe sesizări în format electronic, se pune fireasca întrebare de ce sesizarea a fost înregistrată atât de târziu, abia la 23 august 2018, cum se susține.

De altfel, la dosar nu există nici o dovadă că data înregistrării la Registratura Generală a Inspectoratului Judiciar ar fi fost 23 august 2018, aceasta fiind o simplă susținere în lipsă oricărei alte dovezi.

Este imposibil de crezut că toată corespondența în format electronic ar fi fost primită la 23 august 2018, în condițiile în care nu există probe din care să rezulte că sistemul informatic al Inspectoratului Judiciar nu a funcționat în perioada 14 – 23 august 2018.

Prin urmare, este vădit nelegală neînregistrarea sesizărilor transmise la 14, 15 și 20 august 2018, deoarece art. 45 alin. (1) din Regulamentul pentru organizarea și funcționarea Inspectoratului Judiciar prevede în termeni lipsiți de echivoc că sesizările se primesc la Registratura generală unde primesc în aceeași zi dată certă și număr de înregistrare.

Singura sesizare a cărei semnătură diferă de semnătura de pe celelalte sesizări, în sensul că diferă formele grafice și nu prezintă litera „p” este cea transmisă în attachment, în format electronic, la 14 august 2018, ora 14:44, care a și fost transmisă Înaltei Curți. Aceasta dovedește faptul că Inspectoratul Judiciar a primit încă de la acea dată sesizarea.

Întârzierea nepermisă (nici măcar în contextul vacanței judecătorescă) în înregistrarea primei sesizări a afectat profund procesul de repartizare aleatorie, deoarece data înregistrării este alta decât cea a primirii efective.

b) data procesului verbal de repartizare și a referatului de verificare a sesizărilor

La fila 1 din dosarul Inspecției Judiciare se află fișa de repartizare semnată de directorul Direcției inspecției pentru judecători, iar la fila 10 din dosar se află referatul întocmit de consilierul din cadrul Direcției sinteze, conținând și registratură care a efectuat verificările în sistemul de evidență a sesizărilor.

Ceea ce atrage atenția la ambele documente este faptul că **primul are în mod evident modificată data repartizării din 27 august în 23 august 2018, iar cel de-al doilea document prezintă aceeași modificare**, în sensul că data întocmirii nu ar fi 27 august 2018, ci 23 august 2018.

Modificările nu poartă nici o semnătură care să ateste faptul că persoana care le-a realizat își asumă răspunderea juridică pentru aceasta.

Modificările respective ridică serioase semne de întrebare cu privire la data la care a avut loc repartizarea aleatorie, deoarece este greu de crezut că persoane diferite din comportamente diferite ar fi făcut aceeași greșală cu privire la data la care ar fi avut loc operațiunea de repartizare aleatorie.

Aceste împrejurări probează că, de fapt, repartizarea aleatorie a avut loc la 27 august 2018. În plus, este greu de crezut că o persoană atunci când greșește data se raportează la date mult ulterioare și nu la date anterioare.

De altfel, este evident că la data de 24 august 2018 **operațiunea de repartizare aleatorie nu era efectuată**. Așa cum s-a arătat, la 24 august 2018, inspectorul șef a rezoluționat una dintre sesizări, direcționând-o spre DIJ.

Faptul că cel ce a pus rezoluția a fost inspectorul șef, demonstrează că lucrarea nu fusese încă repartizată aleitoriu, deoarece potrivit art. 45 alin. (4) din Regulamentul pentru organizarea și funcționarea Inspecției Judiciare, corespondența vizând un dosar deja înregistrat se predă inspectorului judiciar căruia i-a fost repartizat dosarul, iar nu inspectorului șef.

Rezoluționarea cererii de către inspectorul șef duce la evidența concluzie că numele inspectorului judiciar căruia i se repartizase lucrarea nu era cunoscut la 24 august 2018 pentru că repartizarea aleatorie nu avusese loc.

Toate aceste împrejurări viciază grav operațiunea de repartizare aleatorie și pun sub semnul întrebării echitatea întregii proceduri disciplinare.

3. Nelegalitatea formării echipei de inspectori desemnate în vederea efectuării cercetării disciplinare

Că o chestiune prealabilă, trebuie subliniat faptul că **din fișa de repartizare nu rezultă dacă aceasta s-a realizat în sistem informatic sau ciclic**. Acest lucru este foarte important pentru că modalitatea de desemnare a inspectorului judiciar diferă în funcție de metoda de repartizare.

În lipsa oricărei dovezi de la dosar din care să rezulte modul de distribuire a lucrării către inspectorul judiciar, legalitatea repartizării aleatorie este pusă sub semnul întrebării. Aceasta cu atât mai mult cu cât în ultimul an au existat mai

prevede că „cercetarea disciplinară se efectuează (...) de către inspectorii (...) care, după caz au dispus ori au propus începerea cercetării disciplinare”.

Prin urmare, în lipsa oricărora dovezi privind creșterea gradului de complexitate a cauzei și în lipsa oricărei motivări a referatului, nu a existat situația de excepție prevăzută de art. 47 alin. (10) din Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare, iar efectuarea cercetării disciplinare de către o echipă de 2 inspectori încalcă dispozițiile art. 24 alin. (2) din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție.

De altfel, după ce Inspecția Judiciară a transmis către presă copia acțiunii disciplinare, m-au sunat mai mulți jurnaliști care mă au cerut părerea cu privire la faptul că unul dintre inspectori (d. ...) este soția unui secretar de stat din Ministerul Economiei. Mărturisesc că nu cunoșteam această împrejurare, dar am putut să constată faptul că nelegala desemnare a echipei de inspectori alimentează cu temei speculațiile cu privire la natura politică a acțiunii disciplinare.

4. Nulitatea verificării prealabile și a cercetării disciplinare privind eventuale abateri constând în neaplicarea art. 31 alin. 1 lit b) din Legea nr. 304/2004

Potrivit dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, republicată, Inspecția Judiciară se poate sesiza **din oficiu** sau poate fi sesizată **în scris și motivat** de orice persoană interesată în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de magistrați.

Pe de altă parte, potrivit art. 14 alin. (2) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, „verificările prealabile efectuate de inspectorii judiciari, ca urmare a unei sesizări, sunt, de regulă, limitate la aspectele semnalate. Inspectorii judiciari pot însă constata, cu ocazia efectuării verificărilor, orice alte încălcări ale normelor legale sau reglementare, situație în care întocmesc un proces verbal de sesizare din oficiu, în condițiile art. 10 alin. (6). ”

Din interpretarea celor două texte, rezultă că inspectorii judiciari pot extinde verificările și la alte aspecte decât cele menționate în sesizare **doar dacă, pe parcursul verificărilor, s-a constatat existența altor încălcări și dacă s-a întocmit un proces verbal de sesizare**.

În cauză, sesizarea formulată de petentă vizează exclusiv organizarea completurilor de 5 judecători, fără nici o mențiune privind completurile de 2 judecători.

Este adevărat că în cuprinsul sesizării există o frază care se referă la completurile de 2 judecători, dar această mențiune nu are semnificația unei sesizări cu privire la aceste completuri, ci pe aceea a unui termen de comparație.

Se subliniază că spre deosebire de Înalta Curte care, prin președintele ei, a refuzat punerea în aplicare a Legii nr. 207/2018 sub aspectul completurilor de 5 judecători, instanțele din România au pus deja în aplicare noile prevederi ale Legii

multe sesizări formulate împotriva mea de politicieni sau persoane din anturajul acestora care au fost repartizate același inspector judiciar ..., iar o altă sesizare formulată de petenta din prezentul dosar, dar având alt obiect, a fost repartizată inspectorului din echipa d ..., respectiv d.

Cât privește repartizarea aleatorie către inspectorul judiciar în prezența cauză, se constată că, potrivit art. 47 alin. (9) din Regulamentul pentru organizarea și funcționarea Inspecției Judiciare, pentru soluționarea cazușelor complexe, se constituie echipe formate din 2 ori maxim 3 inspectori judiciari, echipe care se numerotează. Echipei de inspectori i se repartizează echiporii lucrările al căror **grad de complexitate este apreciat ca fiind ridicat la momentul înregistrării și repartizării.**

În cauză, la momentul repartizării (cu toate dubiile privind data la care aceasta a avut loc) a fost întocmită fișă de repartizare prin care s-a stabilit un anumit grad de complexitate. Gradul de complexitate astfel stabilit a tras repartizarea lucrării în vederea efectuării verificărilor prealabile către un singur inspector judiciar, d.

În condițiile în care nici un înscris aflat la dosar nu dovedește că gradul de complexitate ar fi crescut față de cel stabilit inițial, efectuarea cercetării disciplinare de către doi inspectori este împotriva Regulamentului pentru organizarea și funcționarea Inspecției Judiciare.

Este adevărat că potrivit art. 47 alin. (10) din Regulament, „în situația unor lucrări complexe, inspectorul desemnat să efectueze verificările, în baza unui referat adresat inspectorului șef, poate solicita repartizarea lucrării echipei din care face parte”.

Textul invocat dă posibilitatea inspectorului inițial investit să solicite efectuarea lucrării de către echipă să doar dacă în cadrul verificărilor prealabile se constată o complexitate mare față de cea stabilită la repartizare.

În cauză nu s-a întâmplat acest lucru pentru că cererea inspectorului judiciar a fost adresată inspectorului șef după finalizarea verificărilor prealabile.

Chiar dacă alin. (10) s-ar interpreta în sensul că inspectorul judiciar poate face o astfel de cerere și după finalizarea verificărilor prealabile, se constată că cererea formulată de inspectorul judiciar nu este motivată.

Astfel, la fila 42 din dosarul IJ, se află referatul inspectorului judiciar care nu cuprinde nici o mențiune cu privire la motivele pentru care lucrarea este considerată cu un grad de complexitate mai mare decât cel stabilit conform nomenclatorului.

Singura motivare menționată se intemeiază pe faptul că s-a dispus începerea cercetării disciplinare, ceea ce nu are nici o legătură cu gradul de complexitate în condițiile în care faptele și persoana cercetată au rămas aceleași.

Or, art. 47 alin. (10) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspecției Judiciare are un caracter de excepție față de art. 24 alin. 2 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție care

nr. 304/2004 privind numărul de judecători al completurilor care judecă contestațiile în penal.

Prin urmare, în lipsa unei sesizări privind completurile de 2 judecători, Inspecția Judiciară, dacă ar fi constatat alte încălcări ale legii, ar fi trebuit să se sesizeze din oficiu prin întocmirea unui proces verbal în acest sens, lucru care nu s-a întâmplat.

De altfel, prin adresa din 27 august 2018 (fila 11 dosar I.J.) care marchează începerea verificărilor prealabile, Inspecția Judiciară a solicitat doar informații privind completurile de 5 judecători, respectiv;

- Dacă și la ce dată Colegiul de conducere a pus în aplicare noile reglementări privind componența completurilor de 5 judecători

- Numărul cauzelor de competență acestor completuri care au fost înregistrate pe rol și repartizate începând cu data de 23 iulie 2018.

Abia la data de 4 septembrie 2018 inspectorul judiciar a revenit cu o nouă adresă (fila 31 dosar IJ) prin care a solicitat „să ne precizați dacă au fost constituite completele pentru soluționarea contestațiile (...) prevăzute la art. 31 alin. 1 lit. b din lege (...) având în vedere că prin răspunsul înaintat Inspecției Judiciare, nu s-au făcut precizări cu privire la aceste aspecte prevăzute de lege”.

Această a doua adresă parea fără justificare pentru că, aşa cum am arătat, sesizarea nu viza decât completurile de 5 judecători și Inspecția Judiciară însăși solicitase date doar despre aceste completuri, dar am crezut că, potrivit dispozițiilor legale, ar fi avut loc o sesizare din oficiu.

Abia acum, studiind dosarul înaintat către Consiliul Superior al Magistraturii am constatat că nu a existat o sesizare din oficiu sub acest aspect.

Față de informația solicitată prin adresă „dacă au fost constituite completele pentru soluționarea contestațiile” și în lipsa oricărora alte elemente suplimentare, am crezut pur și simplu că Inspecția Judiciară nu cunoștea faptul că la nivelul Înaltei Curți funcționează completuri de 2 judecători încă din anul 2014, după intrarea în vigoare a Noului Cod de procedură penală.

În plus, acțiunea de compunere a instanței nu se confundă cu noțiunea mai largă de constituire a instanței, deoarece prima privește completul de judecata, iar a doua organele judiciare care participă la judecată (În acest sens, a se vedea și Codul de procedură penală comentat. Ediție aniversară Nicolae Volonciu 90 de ani, pg. 1058). Or, prin adresa transmisă, Inspecția Judiciară solicitase date privind constituirea completurilor de 2 judecători.

A reproșa prin acțiunea disciplinară că nu am făcut apărări în verificarea prealabilă cu privire la completurile de 2 judecători este o gravă încălcare a dreptului la apărare deoarece:

- Sesizarea viza doar completurile de 5 judecători
- Adresa inițială a Inspecției Judiciare nu conținea nici o referire la completurile de 2 judecători

Se mai arată în acțiunea disciplinară că președintele de secție avizase favorabil aceste măsuri încă de la 30 iulie 2018, care au fostprobate cu unanimitate în ședința de colegiu.

Și această afirmație este o minciună evidentă. Dupa 30 iulie 2018 singurele ședințe de colegiu au avut loc la 3, 4 și 20 septembrie 2018. La primele două ședințe nota nu figura pe ordinea de zi, pentru simplul motiv că președintele de secție nu sesizase Colegiul de conducere, iar la 20 septembrie 2018, colegiul, prin hotărârea nr. 118, a constatat că „**aspectele invocate în cuprinsul notei supusă dezbatării, cu referire la configurarea în sistem informatic a cauzelor, nu intră în competența Colegiului de conducere, președintele secției având stributul organizării acestui tip de activitate**”.

De altfel, afirmația din cuprinsul acțiunii disciplinare că măsurile ar fi fost avizate în totalitate de Colegiul de conducere se contrazice cu afirmația din cuprinsul aceluiași paragraf potrivit căreia Colegiul de conducere a constatat că nu are competența de a aproba astfel de măsuri (filele 9-10 din acțiunea disciplinară).

Se mai reține la capitolul „situația de fapt” că mi-am prezentat punctul de vedere în sensul că tragerea la sorti trebuie realizată la începutul fiecărui an și că nici nu ar fi trebuit să-i întreb pe membrii colegiului de conducere cu privire la argumentarea juridică a obligației de constituire a completurilor.

Această susținere este parțială adevărată, dar tendențioasă.

Așa cum rezultă din înregistrarea ședinței de colegiu, în cadrul dezbatărilor s-au ridicat mai multe probleme: dacă colegiul de conducere are competența de a se pronunța asupra acestei chestiuni care reprezintă o problemă de drept, dacă nu cumva competența de a soluționa această chestiune aparține doar completurilor deja investite, etc.

În acest context, am menționat că, potrivit legii, sunt 3 actori principali în organizarea completurilor de 5 judecători: președintele sau vicepreședintii care propun numărul completurilor, colegiul de conducere care stabilește măsurile administrative pentru tragerea la sorti și aprobarea compunerii completurilor.

Le-am explicat care este punctul meu de vedere (atunci ca și acum) că toate completurile de 5 judecători se organizează la începutul fiecărui an și în acest context le-am explicitat că, neexistând o propunere nici n-ar fi trebuit să-i convoc.

În același timp le-am precizat că dacă dânsii au un alt punct de vedere, mă voi supune hotărârii Colegiului de conducere pe care o voi executa.

4. S-a mai reținut că, întrucât la ședința Colegiului de conducere participau doar 7 din cei 11 membri ai acestuia, un judecător a solicitat amânarea dezbatării pentru o dată ulterioară, la care să fie prezentați toți membrii colegiului.

Judecătorul respectiv a declarat, într-adevăr, acest lucru atunci când a fost audiat, dar susținerea domniei sale nu este susținută de înregistrarea ședinței de colegiu din 4 septembrie.

Astfel, sub un prim aspect, așa cum ușor se poate constata din audierea înregistrărilor, **nimeni** nu a solicitat amânarea pentru a participa la dezbateri toți

condițiile în care eu am fost cea care am propus amânarea și consultarea judecătorilor.

4. Se mai arată în acțiunea disciplinară că mi-am justificat preținsa pasivitate prin aceea că a intervenit vacanța judecătoarească.

Și această afirmație este falsă, pentru că niciodată în cursul procedurii nu am făcut o astfel de afirmație, nici măcar în subsidiar.

Singurul document în care este menționată sintagma „vacanță judecătoarească” este nota suplimentară transmă la solicitarea Inspectoriei Judiciare (fila 33 dosar I.J.) și în care am arătat „Problema a fost discutată de principiu cu președintele Secției penale (...) și, în urma verificărilor efectuate, s-a constatat că în perioada vacanței judecătorescă (perioadă în care majoritatea membrilor colegiului de conducere efectua concediu legal de odihnă), nu erau stabilite termene pentru soluționarea unor cauze care să implice incidența art. 31 alin. 1 lit. b din Legea nr. 304/2004, modificată”.

Toate aceste afirmații (subliniate de către autor cu titlu de exemplu, pentru că există mult mai multe), care nu au nici un suport probator și care deformază grav realitatea au stat la baza promovării acțiunii disciplinare, fără a mi se permite să fac vreo apărare în acest sens și au alcătuit grav dreptul la apărare și, pe cale de consecință, dreptul la un proces echitabil.

Or, este cunoscut faptul că art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale se aplică pe durata întregii proceduri, și nu doar în faza de judecată.

În acest sens sunt și dispozițiile amintite din art. 46 alin. 1 teza ultimă din Legea nr. 317/2004, care fac trimitere la garanțiile oferite de Codul de procedură civilă.

III. Cu privire la abaterile disciplinare imputate

Cu privire la situația de fapt reținută de Inspectorie Judiciară în urma verificării și cercetării prealabile

Ca o chestiune prealabilă, trebuie remarcat faptul că deși Inspectorie Judiciară a propus audierea unor martori, nici una din declarații nu susține acuzele din acțiunea disciplinară. Mai mult decât atât, a și suplimentat probatorul cu audierea a încă unui martor a cărui declarație o combată voalat.

In argumentarea situației de fapt reținute nu face referire la nici o declarație de martor, mulțumindu-se să extragă trunchiat cuvinte și sintagme din înregistrarea ședinței de colegiu din 4 septembrie 2018, fără nici o referire la înregistrările ședințelor de colegiu din 3 septembrie și 20 septembrie 2018.

Prin urmare, pentru a exista abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. f) din Legea nr. 303/2004, este necesar ca persoana în cauză:

- să refuze să îndeplinească o îndatorire de serviciu;
- refuzul să fie nejustificat.

Inspecția Judiciară a reținut că latura obiectivă a acestiei abateri constă în „refuzul nejustificat de implementare a modificărilor aduse prin Legea nr. 207/2018 articolelor 31 și 32 din Legea nr. 304/2004” și că „am insistat în impunerea propriilor interpretări”, deși aveam cunoștință că momentul punerii în aplicare a legii a primit interpretări diferite. S-a mai reținut că am insistat în cursul ședinței de colegiu din 4 septembrie să se adopte o hotărâre.

Trebuie subliniat cu privire la acest aspect, așa cum am mai arătat, că **faptele care se pretinde că s-ar fi comis la data de 4 septembrie 2018 nu au făcut obiectul sesizării petentei sau a vreunei sesizări din oficiu, nu au făcut obiectul verificărilor prealabile și nici a cercetării judecătorești.**

Probabil că Inspecția Judiciară a realizat faptul că un judecător nu poate face obiectul unei proceduri disciplinare doar pentru că a dat o interpretare legii și atunci a încercat să-și justifice procedura apelând la evenimente care nu au nici o legătură cu sesizarea.

În afara de faptul că această modalitate de promovare a unei acțiuni disciplinare este profund nelegală situația de fapt este reținută greșit și tendențios.

Într-adevăr, cu privire la momentul aplicării dispozițiilor art. 32 din Legea nr. 304/2007 am avut propria interpretare, de care sunt convinsă și acum.

Ea se baza pe toate argumentele pe care le-am prezentat în punctul de vedere prezentat în cursul cercetării disciplinare și asupra cărora nu voi mai reveni pentru că mi le mențin.

Așa cum rezultă cu evidență din înregistrările ședințelor de colegiu din 3 și 4 septembrie 2018, cât am fost în activitate înainte de a intra în concediu nimenei nu mi-a adus la cunoștință faptul că ar exista interpretări diferite de a mea cu privire la aplicarea art. 32 din Legea nr. 304/2004.

Prin urmare, faptul că nu am convocat o ședință de colegiu de conducere imediat după intrarea în vigoare a Legii nr. 207/2018 nu s-a datorat pasivității sau refuzului de a aplica legea, ci pentru că aveam propria interpretare, bazată pe principiile generale ale dreptului și pe discuțiile din procedura parlamentară, care mi-au creat convingerea că voința legiuitorului a fost aceea de a avea completuri de 5 judecători constituite, ca de obicei, la începutul fiecărui an.

Suplimentar vreau să adaug faptul că după data de 23 iulie 2018, a fost convocată o ședință a Consiliului Superior al Magistraturii, nu-mi amintesc exact data, ne 24, fie 25 iulie 2018 și pentru că așteptam realizarea cvorumului, am avut discuții informale și cu membri ai CSM cu privire la elementele de nouitate ale Legii nr. 207/2018.

Abia după ce m-am întors din concediu, doamna președinte a Secției penale m-a informat că ar exista puncte de vedere cu privire la faptul că ar trebui trași la sorti doar președinții completurilor de 5 judecători, motiv pentru care am și

suplimentat ordinea de zi a Colegiului de conducere din 3 septembrie 2018, aşa cum rezultă din înregistrarea din 3 septembrie.

Discutarea acestei chestiuni a fost amânată pentru a doua zi, la solicitarea unui judecător, pentru ca membrii colegiului de conducere să poată consulta colegii din secție.

În ședința Colegiului de conducere din 4 septembrie 2018 nu a fost nevoie să îmi impun punctul de vedere pentru că toți membrii colegiului de conducere, cu excepția unui judecător aveau aceeași apordare. La fel și președintii de secție.

Faptul că am suplimentat ordinea de zi a ședinței din 3 septembrie și am organizat o nouă ședință pe 4 septembrie s-a datorat tocmai împrejurării că auzisem că ar fi puncte de vedere diferite, fiind o minciună grosolană afirmația că am ignorat eventuale alte puncte de vedere.

Am și afirmat în cursul ședinței de colegiu din 3 septembrie 2018 că „tot week-end-ul numai la asta m-am gândit”, aspect care rezultă din înregistrări (min. 5:45)

Or, o astfel de afirmație în nici un caz nu probează nepăsare și refuz de aplicare a legii, ci, dimpotrivă.

Amânarea ședinței de colegiu din 3 septembrie 2018 s-a făcut tocmai pentru a fi consultați colegii care au o altă opinie, aşa cum rezultă din înregistrările ședințelor din 3 și 4 septembrie 2018.

Refuzul nejustificat de a pune în aplicare legea, în opinia Inspecției Judiciare, rezultă și din faptul că am folosit sintagma „eu, ca președinte”. Este de a dreptul ridicol și revoltătoare această susținere, în condițiile în care ea a fost folosită în contextul partajării competențelor între cei trei actori cu atribuții în alcătuirea completurilor de 5 judecători: președinte, vicepreședinți și Colegiu de conducere. Sintagma folosită care mi se impută a fost impersonală și se referea la atribuțiile președintelui (min. 59:20 al înregistrării ședinței de colegiu din 4 septembrie).

Cu privire la aceste înregistrări, de altfel, trebuie precizat faptul că ele nu sunt destinate publicității și nu au regimul juridic al înregistrărilor din ședința de judecată.

Înregistrarea ședințelor de colegiu este o cutumă la nivelul Înaltei Curți și are rolul de a verifica orice neclaritate, astfel încât hotărârile de colegiu să reflecte exact voința membrilor săi. Ele mai folosesc ca instrument de lucru membrilor colegiului care au dubii cu privire la eventuale consumări din hotărârile de colegiu.

Înregistrările nefiind publice, discuțiile înregistrate sunt discuții obișnuite, lejere între colegi, căci nimeni nu-și pune problema că ele ar putea fi folosite și în alte scopuri și că cineva le-ar putea extrage tendențios din context cuvintele și sintagmele folosite.

Serviciul de informatică juridică nu poate configura completuri în sistem informatic din proprie inițiativă, când vrea și cum vrea, ci doar în urma unei dispoziții.

Or, probele administrate în cauză demonstrează că an dispus în acest sens.

Trebuie să subliniez faptul că Înalta Curte de Casătie și Justiție are propriul Regulament de organizare și funcționare administrativă, iar potrivit art. 19¹ din Regulamentul ICCJ, acesta se completează cu Regulamentul instanțelor doar în măsura în care prevederile acestuia din urmă nu sunt contrare cu regulamentul instanței supreme.

Or, în ceea ce privește dispozițiile celor două regulamente, există deosebiri esențiale în ceea ce privește atribuțiile Colegiului de conducere privind activitatea de repartizare aleatorie.

Astfel, potrivit art. 19 alin. (1) lit. i) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătoarești, Colegiul de conducere **aprobă parametrii de configurare a completelor de judecată în aplicarea ECRIS, la propunerea președinților de secții sau, după caz, a președintelui instanței.**

La Înalta Curte de Casatie și Justiție, Colegiul de conducere nu a aprobat niciodată parametrii de configurare a completurilor din cadrul secțiilor, pentru că această activitate nu este dată în competență sa de propriul regulament.

Competențele Colegiului de conducere al ICCJ sunt stabilite în art. 19, iar potrivit lit. a¹ și j) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a ICCJ, acesta:

- a¹) aprobă numărul completelor de 5 judecători în materie penală, la propunerea președintelui Secției penale, aprobă compunerea completelor de 5 judecători și a completelor din cadrul secțiilor;
- j) dezbat și aprobă măsurile necesare pentru buna desfășurare a activității Înaltei Curți de Casatie și Justiție.

Cu privire la atribuțiile privind repartizarea aleatorie a dosarelor, art. 19⁴ alin. (3) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casatie și Justiție prevede că în îndeplinirea atribuției de la art. 19 lit. j), Colegiul de conducere poate adopta, pe baza propunerilor președintelui, vicepreședinților sau ale președinților de secții, hotărâri privind **reguli comune și reguli specifice privind repartizarea aleatorie a dosarelor**, în aplicarea dispozițiilor prevăzute de lege, de Regulamentul ICCJ și Regulamentul instanțelor judecătoarești.

Față de aceste dispoziții din regulamentul propriu, aşa cum am arătat, Colegiul de conducere nu a configurat niciodată complete de judecată și nu a stabilit obiectele cauzelor pe care fiecare complet ar urma să le judece în cadrul secțiilor, acesta fiind atributul exclusiv al președinților de secții care, potrivit art. 31 alin. (2) lit c) din regulament, **asigură buna organizare și funcționare a sistemului informatizat de repartizare a cauzelor pe complete de judecată în cadrul secției.**

Or, exact despre asta este vorba! Mi se reproșează că am făcut uz de funcție, în condițiile în care folosirea cuvântului președinte se referea la atribuțiile pe care acesta le are, indiferent cine ar fi persoana care temporar ocupă această poziție.

Sunt vinovată în opinia Inspectiei Judiciare și pentru că am folosit de mai multe ori expresia „la începutul fiecărui an”. Am folosit această expresie nu pentru că am inventat-o eu, ci pentru că aşa prevede legea și au mai folosit-o și săi colegi de mai multe ori în cadrul discuțiilor prin care au încercat să explică singurului membru al colegiului care avea o părere diferită de ce ea nu este lipsită de relevanță.

Am refuzat să aplic legea și pentru că am sugerat cu ușurință posibilitatea celor nemulțumiți de a solicita revocarea hotărârii de colegiu

Așa cum am arătat, nu eu am hotărât că trebuie luată atunci o decizie. Ar fi fost și absurd din moment ce propusesem înțâlnarea pentru consultarea secțiilor.

Dimpotrivă, propunerea de a adopta în final o hotărâre a fost a altui judecător ... care, aşa cum rezultă din min. 59:8 al înregistrării a afirmat: „dacă există opinie majoritară se adoptă și gata, asta e!.”

Toată lumea a acceptat că hotărârea trebuie luată de Colegiul de conducere, în condițiile în care se prezenta sără trei puncte de vedere, că părerile împărțite erau doar la două secții, iar președinții de secție erau unaniți în a aprecia că nu se impune tragerea la sorți a unor noi completuri.

În urma acestei hotărâri unanime de a se da o soluție am făcut remarcă că dacă sunt colegi care au un alt punct de vedere pot ataca hotărârea de colegiu.

Mai reține Inspectia Judiciară în ceea ce privește completurile de 5 judecători că nu pot fi primite apărările potrivit cărora sintagma „la începutul fiecărui an” nu poate fi interpretată în sensul că obligația trebuie îndeplinită, în toate cazurile, la începerea anului calendaristic următor.

Sub acest aspect, trebuie să arăt faptul că resping în totalitate susținerea Inspectiei Judiciare în sensul că sintagma „la începutul fiecărui an” din cuprinsul art. 32 are în vedere obligațiile pe care toate instanțele le au, în general, la începutul fiecărui an calendaristic de aprobare a numărului și compunerii completurilor de judecată.

Prin indicarea momentului la care se constituie noile completuri de 5 judecători, legiuitorul a impus o excepție de la principiul funcționării completurilor obișnuite de judecată, consacrand regula anualității în compunerea și activitatea acestor formațiuni de judecată.

În acest sens este de remarcat faptul că legiuitorul nu folosește o astfel de sintagmă atunci când stabilește regulile de constituire a completurilor din cadrul secțiilor Înaltei Curți de Casătie și Justiție.

Caracterul anual este ceea ce deosebește completurile de 5 judecători din cadrul Înaltei Curți de Casătie și Justiție de reglementarea instituită pentru celealte instanțe prin art. 52 din Legea nr. 304/2004, care prevede că la stabilirea compunerii completurilor de judecată, colegiile de conducere ale instanțelor trebuie să urmărească **asigurarea continuității completului**.

1. Inspecția judiciară a reținut la acest capitol (fila 9 din dosarul IJ), că după intrarea în vigoare a Legii nr. 207/2018 m-am consultat doar cu doi magistrați asistenți, la una din aceste discuții participând și d-na vicepreședintă.

Afirmăția este falsă și nu are nici un suport probator.

Așa cum rezulă din declarațiile de martori, toată săptămâna de după intrarea în vigoare a legii s-au purtat discuții cu privire la măsurile administrative care se impun.

De altfel, din înregistrările ședinței de colegiu din 4 septembrie 2018 rezultă faptul că am comunicat membrilor săi că am avut consultări cu domnii președinții și cu domnii președinți de secție care nu se aflau în concediu.

Prin urmare, este nereală, tendențioasă și fără nici un suport probator susținerea Inspecției judiciare că m-am consultat doar cu doi magistrați asistenți. Am avut ședințe de lucru în diferite formate cu persoane care aveau atribuții legale în implementarea eventualelor măsuri care impuneau.

2. Inspecția judiciară mai reține în situația de fapt că, deși am pretins că aş fi rezolvat problema compunerii completurilor de 2 judecători, nu am spus asta în notele de relații comunicate în cursul verificărilor prealabile.

Și această susținere este eroată, pentru că, așa cum am arătat, sesizarea și prima adresă a IJ nu vizau completurilor de 2 judecători, iar a doua adresă a IJ era atât de vagă încât am crezut că nu cunoșteau faptul că la nivelul Înaltei Curți funcționau deja completuri de 2 judecători.

Este de-a dreptul absurd să mi se impute faptul că nu am răspuns la întrebări care nu mi s-au pus, în condițile în care nici după începerea cercetării disciplinare, deși am întrebat, nu mi s-a spus ce am nesocotit în ceea ce privește completurile de 2 judecători.

3. S-a mai reținut la situația de fapt că abia în ședința colegiului de conducere din 20 octombrie 2018 am supus dezbatării adresa președintelui Secției penale privind completurile de 2 judecători și că președintele Secției penale avizase aceste măsuri încă de la data de 30 iulie 2018, care au fost aprobate cu unanimitate în ședința de colegi.

Și această susținere este falsă.

Așa cum am arătat și cum rezultă din probele dosarului, la data de 20 octombrie nu a avut loc nici o ședință de colegiu.

Este posibil ca inspectorii judiciari să fi menționat din eroare 20 octombrie în loc de 20 septembrie, dar nici această eroare nu face afirmațiile adevărate.

Astfel, potrivit înscrisurilor la care însăși Inspecția face referire (filele 86-88 dosar I) președintele Secției penale a înaintat Colegiului de conducere nota pe care o aprobase la 30 iulie 2018 abia la data de 20 septembrie 2018, cu câteva minute înainte de începerea ședinței de colegiu. Adresa și nota au fost rezoluționate de mine, puse pe ordinea de zi la pct. 5 și au fost discutate în aceeași zi. Colegiul de conducere constatănd că nu are competența de a configura completurile de judecată.

au dat o anumită interpretare, membrii completurilor de 5 judecători pentru că nu au invocat excepția de nelegalitate a constituirii completului, etc.

Cât privește nerespectarea repartizării aleatorii cu privire la completurile de 2 judecători, Inspecția Judiciară, aşa cum am arătat, nu prezintă care este latura ei obiectivă.

Compunerea completurilor de 2 judecători a fost și este legală, nimeni nu le-a declarat neconstituționale sau nelegale, iar reconfigurarea lor, realizată de persoanele ce au atribuții de serviciu în acest sens a avut loc chiar din prima zi a intrării în vigoare a noii legi.

Pentru toate cele arătate, consider că acțiunea disciplinară nu este doar nejustificată, ci și abuzivă și vă rog să o respirogeți.

Cu privire la probatoriu

Îmi rezerv dreptul de a propune probe în susținerea apărărilor mele, potrivit dispozițiilor legale.

Pentru respectarea dreptului la apărare măcar în acest stadiu al procedurii, vă rog să puneți în vedere Inspecției Judiciare să indice exact:

- dispozițiile legale încălcate
- elementele constitutive ale abaterilor disciplinare pretins săvârșite (în ce constă la modul concret latura materială și latura subiectivă a pretinselor abateri)
- probele ce au fost avute în vedere pentru susținerea situației de fapt expusă în acțiunea disciplinară
- prezentarea integrală în formă scrisă a conținutului înregistrărilor, lucru pe care-l face ușual în alte dosare în care există înregistrări.

În funcție de aceasta voi propune și eu probe, deoarece suntem în domeniul unei proceduri gurionate de dispozițiile legii procesual civile, iar cel care emite o pretenție trebuie să o dovedească.

Cu deosebită considerație,

București
8 februarie 2012

Judecător
Iulia Cristina Tarcea

S. I. T.

Atribuțiile președintelui de secție de la ICCJ diferă de atribuțiile președintelui de secție de la celealte instanțe, care doar propune colegeului de conducere configurarea completelor de judecată și ia măsuri în vederea repartizării aleatorii a cauzelor.

Prin urmare, la celealte instanțe, președintele de secție doar propune Colegiului de conducere configurarea sau reconfigurarea completurilor de judecată, pe când la Înalta Curte aceste atribuții intră în competența președintelui de secție.

În aplicarea dispozițiilor din Regulamentul privind organizarea și funcționarea ICCJ, Colegiul de conducere a adoptat doar reguli comune, cum ar fi ora la care se face zilnic repartizarea aleatorie la toate secțiile, modul în care are loc repartizarea aleatorie în perioada vacanțelor judecătoriști, a sărbătorilor de iarnă, etc, dar și reguli specifice, cum ar fi reguli specifice de împărțire a dosarelor civile între cele două secții civile, repartizarea dosarelor diferite create în urma plângerilor formulate de părți împotriva unei rezoluții unice a procurorului de neîncepere a urmăririi penale, etc.

În aplicarea regulilor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, încă din anul 2012 au fost stabilite proceduri unitare de lucru și un model de proces verbal privind modificarea parametrilor de configurare obligatoriu pentru toate secțiile și completurile de 5 judecători.

Abia la data de 23 ianuarie 2019, Colegiul de conducere, prin hotărârea nr. 12 a stabilit că o parte din parametri de configurare vor fi aprobați de colegiu, ceilalți rămânând în continuare în sarcina președinților de secție și că parametri de repartizare sunt în sarcina președinților de secție.

Prin urmare, am dovedit din plin faptul că am respectat legea și am dispus toate măsurile organizatorice necesare în vederea reconfigurării completurilor de 1, 2 și 3 judecători la nivelul secției penale.

Or, cum potrivit ROFA ICCJ colegiul de conducere și președintele nu au atribuții de configurare a completurilor, am asigurat Secției penale toată logistica necesară efectuării acestei operațiuni.

Mai departe, obligațiile de reconfigurare reveneau persoanelor responsabile cu repartizarea aleatorie, respectiv președintelui de secție, magistratului asistent șef, prim grefierului.

Fișele de repartizare aleatorie existente la dosar, pe care Inspecția Judiciară le ignora cu desăvârșire, demonstrează faptul că dosarele de competența completurilor de 2 judecători, după modificarea legislativă intervenită, au fost repartizate acestor completuri chiar din ziua de 23 iulie.

De altfel, cu privire la acest aspect, Inspecția Judiciară face o afirmație ciudată și contradictorie (fila 15 din acțiunea disciplinară).

Astfel, se arată că nu poate fi primită susținerea că este posibilă atașarea directă de către specialistul IT a unor obiecte, pentru că acestea nu reprezintă

parametri în aplicația ECRIS și că orice intervenție în sistemul informatic se poate realiza numai în baza deciziei persoanelor desemnate cu repartizarea aleatorică.

În primul rând, eu nu am făcut niciodată susținerea că este posibilă atașarea directă a obiectelor, o astfel de afirmație apărând doar în declarația unui martor propus de Inspectie, aşa că nu văd de ce îmi este imputată.

Nota serviciului informatic explică faptul că există mai multe obiecte corespunzătoare stadiului procesual contestație NCPP, comune completurilor de 2 și 3 judecători și că s-a impus bifarea unui atribut pe completele de 3 judecători.

Prin urmare, aceasta a fost modalitatea de reconfigurare care a fost propusă spre aprobare președintelui Secției penale.

Sub un al doilea aspect, se arată că modificarea în sistem informatic se poate realiza numai în baza unei decizii emise de persoanele desemnate cu repartizarea aleatorie a cauzelor.

Acest lucru s-a și întâmplat, activitatea de reconfigurare a completurilor realizându-se pe baza proceselor verbale semnate de persoana desemnată cu repartizarea aleatorie.

Cum eu nu sunt persoană desemnată cu repartizarea aleatorie, nu aveam cum să semnez procesele verbale de reconfigurare.

c) Cu privire la abaterea disciplinară prev. de art. 99 lit. o)

Inspecția Judiciară expediază scurt în motivare conținutul acestei abateri, susținând că cele 40 de cauze de competență completurilor de 5 judecători nu au fost repartizate aleatoriu și nu completuri în compunerea prevăzută de lege, din moment ce numai 4 judecători au fost trași la sorti.

~~Deși nu face nici o mențiune cu privire la latura obiectivă în ceea ce privește completurile de 2 judecători, concluzionează că latura subiectivă să manifestă și în ceea ce privește completurile de 2 judecători, pentru că am refuzat nejustificat să aplic legea.~~

Cu privire la această abatere, subliniez faptul că în ceea ce privește compunerea completurilor de 5 judecători opera prezumția de legalitate, născută din interpretarea corroborată a dispozițiilor art. 32 și 33 din Legea nr. 304/2004, din ROFA ICCJ și interpretarea pe care Colegiul de conducere a dat-o aplicării art. 32 după data intrării în vigoare a Legii nr. 207/2018.

~~Faptul că prezumția de legalitate a fost răsturnată ulterior prin decizia Curții Constituționale prin care s-a constatat conflictul juridic de natură constituțională nu înseamnă că a existat intenție de a nu aplica dispozițiile legii sau culpă în neaplicarea ei.~~

Modul în care legea a fost interpretată la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție nu poate atrage o răspundere disciplinară, pentru că s-ar ajunge la concluzia absurdă că toți judecătorii ICCJ au comis abateri disciplinare într-o formă sau alta – președintele, vicepreședintii și colegiul de conducere pentru că

La Înalta Curte, dimpotrivă, legiuitorul a stabilit ca regulă schimbarea anuală a compunerii completului de 5 judecători, lucru care se realizează la începutul fiecărui an.

Mai reține Inspecția Judiciară că refuzul de aplicare a legii constă și în faptul că nu au fost constituite mai multe completuri de 5 judecători, aşa cum prevede Legea nr. 207/2018.

Acest lucru este nereal pentru că, după intrarea în vigoare a Legii nr. 255/2013, noile dispoziții ale art. 32 au pus serioase probleme de interpretare și aplicare, deoarece nu se coroborau cu alte texte din Legea nr. 304/2004 și cuprindeau reglementări imprecise și incoerente.

Astfel, deși art. 19 alin. (2) din lege prevedea în termeni lipsiți de echivoc că în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează completuri de 5 judecători, articolul 32 prin forma modificată a alineatelor (1), (2) și (4) impunea constituirea unui număr nelimitat de completuri de judecată în materie penală și doar două în materie non-penală, deși activitatea instanței supreme este covârșitor non-penală. În plus, președintele Secției penale era cel care propunea numărul completurilor de 5 judecători în materie penală.

Dispozițiile din art. 32, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 255/2013, au fost preluate prin Regulamentul ICCJ, care, în art. 28 alin. 2 prevăd că la începutul fiecărui an, **în materie penală se stabilesc complete de 5 judecători, iar în alte materii decât cea penală se stabilesc 2 completuri de 5 judecători.**

În aplicarea art. 32 din Legea nr. 304/2004 și a Regulamentului ICCJ, președintele secției penale a propus întotdeauna numărul completurilor de judecată. Faptul că ele au fost doar două de la data intrării în vigoare a Legii nr. 255/2013 s-a datorat doar numărului de cauze înregistrate la nivelul secției penale și care urmau să fie judecate în ceea ce la completurile de 5 judecători și numărului efectiv de judecători din cadrul secției.

Pentru același motive și pentru anul 2019, inițial s-a propus alcătuirea doar a două completuri de 5 judecători în materie penală, iar ulterior, după ce CSM a acceptat hotărârea prin care a stabilit regulile pentru tragerea la sorți, tot au fost opinii separate în Colegiul de conducere, în sensul că în materie penală ar trebui constituite doar 2 completuri de 5 judecători.

Cu privire la completurile de 2 judecători mi se impută că nu am dispus personal nici o măsură de punere în aplicare a noilor dispoziții legale.

Cu privire la aceste completuri, subliniez din nou că nu există sesizare (a reținentei sau din oficiu) și că pe parcursul procedurii disciplinare nici Inspecției Judiciare nu îi erau prea clare abaterile pe care le-aș fi comis cu privire la completurile de 2 judecători.

Doar în acțiunea disciplinară se spune că nu am luat personal măsuri și că singurele demersuri ar fi fost făcute de structura specializată în tehnologia informației și că nici una din probele administrate în cauză nu fac dovada că acest demers ar fi fost întreprins la dispoziția mea.

Nimic mai fals și mai hilar.